

سؤالات مسابقه پیامکی " مقایسه صلح امام حسن با قیام امام حسین علیهما السلام "

"ما در شرایط کنونی در کجای تاریخ ایستاده ایم؟" - ۱۰ تست

(ارسال گزینه صحیح سؤالات ذیل به همراه ذکر نام و نام خانوادگی، بخش / واحد محل کار به سامانه پیامکی

۳۰۰۰۸۲۹۵۷ تا ساعت ۲۴ جمعه ۱۴۰۴/۴/۲۰)

به عنوان مثال: حسن محمدی فرجادی - روابط عمومی - (۱ ج ۲) الف (۳ ج و ...

ملاحظه (جهت یادآوری): جزوه مسابقه در پرتال مرکز مهدیه به نشانی: mmc.sbm.ac.ir قابل مشاهده است.

۱) کدام گزینه صحیح است؟

الف) امام حسن (ع) و امام حسین (ع) دو روحیه متفاوت داشتند: امام حسن (ع) طبعاً صلح طلب و امام حسین (ع) روحیه شورش و جنگی داشت.

ب) اگر در زمان امام حسین (ع)، امام حسن (ع) قرار می گرفت آن حضرت (امام حسن (ع)) حتماً با یزید صلح می کرد و واقعه کربلا اتفاق نمی افتاد.

ج) اجازه جهاد به مسلمین صدر اسلام در مقابل کفار قریش، در سال دوم هجری با نزول آیه ۲۹ سوره مبارکه حج داده شد.

د) اسلام نه دین جنگ است و نه دین صلح؛ بلکه فقط دین دعوت است و اصولاً مقوله جنگ و صلح را از اختیارات حاکم می داند.

۲) در ماجرای قتل عثمان - خلیفه سوم -، موضع امام علی (ع) چه بود؟

الف) علی(ع) خودش جزء شورشیان علیه عثمان بود.

ب) علی(ع) از شورشیان علیه عثمان طرفداری می کرد.

ج) علی(ع) نقش میانجی میان شورشیان و عثمان را داشت که از طرفی درخواست های به حق و عادلانه شورشیان برآورده شود و هم عثمان کشته نشود و احترام و حرمت جایگاه خلافت، با قتل عثمان شکسته نشود. .

د) در آن غائله و فتنه، اصلاً دخالتی نفرمود؛ زیرا هیچکدام از طرفین مناقشه را برحق نمی دانست.

۳) در ماجرای شورای شش نفره که عمر - خلیفه دوم - برای انتخاب خلیفه سوم تشکیل داد، کدام گزینه

صحیح نیست؟

الف) زبیر به نفع امام علی(ع) کنار رفت. ب) طلحه به نفع عثمان کنار رفت.

ج) عثمان انتخاب شد و امام علی(ع) در واکنش به آن فرمود: مادامیکه ستم بر شخص من است ولی کار مسلمین بر محور و مدار خودش می چرخد و آن کسی که به جای من هست، - اگر چه به ناحق آمده - اما کارها را عجلتاً درست می چرخاند، من تسلیمم و مخالفتی نمی کنم.

د) عبد الرحمن بن عوف با امام علی(ع) بیعت کرد زیرا آن حضرت قول داد که به کتاب خدا و سنت(پیامبر) و سیره شیخین - ابوبکر و عمر - عمل نماید.

۴) در فقه شیعه جهاد ابتدایی مسلمین علیه غیر مسلمانان مخصوصاً اگر مشرک باشند که در آن مسلمین

آغازگر جنگ باشند، در چه صورتی جایز است؟

الف) در این نوع جهاد، اذن امام (معصوم) یا منصوب خاص امام (معصوم) شرط است؛ یعنی این نوع جهاد جز در زمان حضور و با اذن امام (معصوم) یا کسی که شخصاً از ناحیه امام (معصوم) منصوب شده باشد، جایز نیست.

ب) شرط این نوع جهاد، داشتن "قدرت" است؛ یعنی اگر مسلمین قدرت کافی پیدا کنند، می توانند برای گسترش جغرافیای اسلام، علیه کشورهای غیر مسلمان جهاد کنند و آن ها را تصرف نمایند.

ج) هدف از این جهاد، از بین بردن "شرک" است؛ اگر چه کشور اسلامی با آن کشور مشرک، سابقه عداوت و دشمنی هم نداشته باشد.

د) موارد الف و ج

ه) در فقه شیعه اگر مال یا جان یا سرزمین یا نوامیس حوزه مسلمین مورد تجاوز دشمن قرار گیرد، در آن

صورت:

الف) فقط همان کشوری که مورد تجاوز دشمن به شرح فوق است، باید از خودش دفاع کند و دیگر مسلمانان وظیفه ای ندارند.

ب) به هر مسلمانی که از این تجاوز دشمن اطلاع پیدا کند، واجب است در این دفاع، مشارکت کند؛ مگر اینکه بداند خود آن مسلمانانی که مورد تجاوز مستقیم واقع شده اند، قدرت کافی برای دفاع از خود را دارند و به کمک سایر مسلمین نیازی ندارند؛ و این وظیفه بر مسلمانانی که به آن ها نزدیک تر هستند، واجب تر است.

ج) در این نوع جهاد (به شرح بند ب فوق الذکر) که نوعی دفاع است، اذن امام (معصوم) یا منصوب از ناحیه امام (معصوم) هم شرط است و باید اجازه دهد.

د) این نوع جهاد دفاعی (به شرح بند ب فوق الذکر) بر زنان مسلمان واجب نیست.

۶) مطابق فقه شیعه اگر دزدی - حتی اگر مسلمان باشد - به ما حمله کند و قصد تعرض به ناموس یا جان ما را

داشته باشد، در آن صورت بر ما واجب است که:

الف) از خود دفاع کنیم و با او بجنگیم حتی اگر ۱۰۰٪ مطمئن باشیم که در این دفاع کشته خواهیم شد.

ب) از خود دفاع کنیم مشروط بر اینکه حداکثر تا ۵۰٪ احتمال کشته شدن خودمان را در این نبرد بدهیم.

ج) هیچ عکس العملی از خود نشان ندهیم؛ زیرا اگر کشته شدیم، به فوز عظیم شهادت نائل شده ایم.

د) به خاطر حفظ جانمان، ناموسمان را در اختیار آن دزد قرار دهیم؛ زیرا هیچ چیز واجب تر از حفظ جان نیست.

۷) در فقه شیعه، کدام گزینه از شرایط جواز "صلح" یا در بعضی موارد از شرایط "وجوب صلح" با دشمن

مشرک یا اشغالگر نیست؟

الف) مدت مصالحه مشخص و معلوم باشد.

ب) عقد صلحنامه یا ترک مخاصمه، به مصلحت مسلمین باشد مثلاً به منظور تجدید قوا؛ زمانی که قدرت جنگیدن با دشمن را نداشته باشند یا ضعیف شده باشند و یا به منظور غلبه روحی بر دشمن و تأثیر معنوی بر او.

ج) مدت مصالحه با دشمن باید "مجهول" باشد تا بتوان هر موقع مصلحت اقتضا کند، بر دشمن یورش برد و او را مغلوب ساخت.

د) موارد الف و ب

۸) چرا امام حسن(ع) با معاویه صلح کرد؟

الف) اگر امام حسن(ع) با معاویه می جنگید، به احتمال زیاد شهید می شد و کشته شدن خلیفه مسلمین در مسند خلافت محسوب می شد و این، بی حرمتی به جایگاه خلیفه مسلمین بود و فتنه ای در میان مسلمین پیدا می شد که هرگز خاموش نمی گردید.

ب) جنگ امام حسن(ع) با معاویه - علی رغم وجود خیانت های فراوان در لشکر امام حسن(ع) - ممکن بود با داشتن ده ها هزار کشته از دو طرف، چند سال طول بکشد که نتیجه ای جز خستگی دو طرف منازعه و کنار کشیدن شان بدون حصول نتیجه و یا کشته شدن امام حسن(ع) در مسند خلافت، نداشت.

ج) عدم درخواست و الزام بیعت امام حسن(ع) و برادرها و اصحاب و شیعیانش با معاویه و قبول خلافت معاویه از سوی ایشان در مفاد صلحنامه از یکسو و عدم آمادگی مردم کوفه جهت جنگ با معاویه و وجود خیانت های فراوان داخلی در سپاه امام حسن(ع) از سوی دیگر و اینکه معاویه فقط می خواست که امام حسن(ع) کار را به او بسپارد و معاویه زمامدار

باشد؛ مشروط بر اینکه ۱۰٪ به کتاب خدا و سنت پیامبر(ص) و سیره خلفای راشدین عمل نماید و در نتیجه هنوز چهره واقعی و دغلکار معاویه بر مردم، روشن نشده بود و می طلبید که گذشت زمان آن را آشکار سازد و مقدمه قیام امام حسین(ع) فراهم شود.

(د) تمام موارد

۹) کدام گزینه از مفاد قرار داد صلح امام حسن(ع) با معاویه نیست؟

- الف) پس از معاویه حکومت متعلق به حسن(ع) است و اگر برای او حادثه ای پیش آمد، متعلق به حسین(ع) است.
- ب) معاویه باید ناسزا به امیر المؤمنین(ع) و لعن بر او را در نمازها ترک کند و علی(ع) را جز به نیکی یاد ننماید.
- ج) امام حسن(ع) و دیگر افراد بنی هاشم از پرداخت مالیات به دستگاه اموی معافند و متقابلاً دستگاه اموی هم از پرداخت سهمیه بیت المال به ایشان معاف است و بنابر این بنی هاشم از دسترنج خودشان ارتزاق خواهند نمود.
- د) مردم در هر گوشه از زمین های خدا شام یا عراق یا یمن و یا حجاز، باید در امن و امان باشند و سیاه پوست و سرخ پوست از امنیت برخوردار باشند و معاویه باید لغزش های آنان را نادیده بگیرد و مردم عراق را به کینه های گذشته - ناشی از شرکت آنان در سپاه علی(ع) علیه معاویه در جنگ صفین - مؤاخذه و تحت پیگرد قرار ندهد.

۱۰) کدام گزینه صحیح نیست؟

- الف) معاویه به اجرای دقیق مفاد صلحنامه با امام حسن(ع) پایبند بود و فقط در اواخر عمرش، زمانی که یزید را - بر خلاف مفاد صلحنامه - به جانشینی خود انتخاب کرد، زمینه قیام امام حسین(ع) را فراهم نمود.
- ب) یکی از دلایلی که مردم کوفه را در جنگ با معاویه سست کرد، این بود که مردم، معاویه را بد آدمی شناخته بودند و خوب حاکمی؛ که با وجود اینکه آدم بدی است ولی با رعیت (مردم شام) خیلی خوب است.
- ج) امام حسین(ع) از آنجائیکه تابع امام حسن(ع) بود، ضرورت نداشت که صلحنامه با معاویه را امضاء کند؛ و کوچکترین مخالفتی از سوی امام حسین(ع) نسبت به صلح امام حسن(ع) با معاویه ابراز نشده است.

د) دلایل قیام امام حسین(ع) علیه یزید عبارتند از: ۱- اصرار یزید بر بیعت امام حسین(ع) با او ۲- دعوت مردم کوفه از امام حسین(ع) جهت قیام علیه دستگاه فاسد اموی ۳- امر به معروف و نهی از منکر و عمل به سیره پیامبر(ص) و علی(ع) از سوی آن حضرت.

شورای فرهنگی بیمارستان مهدیه